

פרק א': פירושות

הגדרות

1. בפקודה זו –

"דיפלומה" – לרבות כל חואר, תעודה, מעמד, הסמכה או כתוב שניתנו מעת אוניברסיטה או גוף אחר, או מעת המஸל של ארץ או מקום או מעת אנשים הפעילים מכוחו;

"המנגלה" – המנגלה הכללי של משרד הבריאות, לרבות משנהו וכל נושא משרה במשרד הבריאות שהמנהלה מינה אותו למלא תפקידים על פי פקודה זו;

"חוליה" – לרבות כל הנזוק לרופא;

"מחלה מסכנת" – אחת מכלת:

(1) מחלה נפש;

(2) מחלה העשויה לסכן בריאות החולים שבטיפולו של רופא;

(3) מחלה או כושר לקוי העשוים לשלול רפואי את יכולתו לעסוק ברפואה לחלוותין, זמנית או חליקת;

"עיסוק ברפואה" – בדיקת חולמים ופצעעים, אבחוןם, דיאג'ום, מתן מרשם להם, פיקוח על נשים בזיקה להריון ולילידה, או שירותים אחרים הניתנים בדרך כלל מיידי רפואי;

"השר" – שר הבריאות.

פרק ב': ייחוד העיסוק ברפואה

רופא מורה

2. מי שיש לו רשות או היתר זמני לפי פקודה זו, והוא רפואי מורה הרשי לעסוק ברפואה.

3. (א) מי שאינו רפואי לא יעסק ברפואה ולא יתרזה, במפורש או מכללא, עסק ברפואה או ממוכן לעסוק בה.

(ב) האמור בסעיף זה אינו בא למנוע –

(1) רפואי שיניים מורה או רוקח בעל רשות או מי שרשאי לעסוק במיל' – דות – מעסוק במקצועם לפי הפקודות החלות עליהם;

(2) אחות או אדם אחר – מסיעוד חולמים;

(3) כל אדם – ממתן עצה או טיפול, באקדמי ובלי שכר או גמול, או מעובدة תחת פיקוחו האישי הישיר של רפואי מורה.

4. (א) מי שנתקיימו בו כל אלה זכאי לקבל רשות לעסוק ברפואה:

(1) הוא אדם הגו;

(2) הוא בעל השכלה רפואי;

(3) הוא אזרח ישראלי או בעל רשות לישיבת קבוע בישראל.

הוכאים לקבל
רשות

* נקבע בהחלטת החוקה חוק ומשפט של הכנסת ביום כ"ד בחשוון תשל"ז (17 בנובמבר 1976) לפי סעיף 16 לפקודה סדרי השלטן והמשפט, ש"ח-1948-1947; הצעת הוועדה פורמה בתאריך 32, עמ' 653.

נוסח חדש זה בא במקורות פקודת המתפקידים ברפואה, ע"מ 1947, מוט' 1, עמ' 1, 262; ש"ח חסכ"ז, עמ' 78; תשל"א, עמ' 68; תשל"ב, עמ' 104; תשל"ז, עמ' 160.

(ב) ואלה בעלי השכלה רפואיה לעניין סעיף קטן (א):

(1) מי שפקולטה או בית ספר לרפואה במוסד להשכלה גבוהה בישראל העניקו לו תואר המעיד על סיום חוק לימודיו כרופא, ובכלל שהמוחה להשכלה באוטו מוסד ובאותו תואר;

(2) מי שלמד רפואיה באוניברסיטה או בכית ספר לרפואה בחו"ן לארץ שדה-מנהל הכיר בהם, ניתנה לו דיפלומה שהמנהל הכיר בה וסיים תקופת התמחות שהמנהל הכיר במשכה ובתנאייה.

5. לא ישמש אדם בכינוי "רופא", "עובד רפואי", "מנתח" או בכינוי דומה, במלים או באותיות, המרמז שיש לו כשירות רפואיה, אלא אם הוא רופא מורשה.

6. לא יעסיק אדם את מי שאינו רופא מורשה בפעולות שהן עיסוק רפואיה; אין בהוראה זאת כדי למנוע העתקתו של מתמחה בירושה המנהלית ובתנאים שבリストות.

7. רופא מורשה רשאי להעטיק, בפיקוחו האישי, אחותות, חובשים ועוורים בקשר לעיסוקו המקצועי, אך לא יתרumi לממי שאינו רופא מורשה לטפל בחולה, להשגיח עליו או לנתחו, כשהענין דורש שיקול דעת או מומנות מקצועית של רופא.

8. מי שאינו רופא מורשה לא יוכל להיפרע בבית משפט שכטרחה או תשלום אחר בעקבות או שירות שעשה ושלפי פקודה זו היו צריכים להיעשות בידי רופא מורשה, והוא הדין بعد תרופה ראשם וסיפק.

9. רופא מורשה לא יטול לעצמו כינוי או הגדר המסתברים כרמו שיש לו מעמד או כשירות מקצועית זולת אלה שיש לו למעשה ושפורטו בבקשת שהגיש לרשות לעיסוק רפואיה — או בבקשת אחרת אם רצה אותם לאחר מכן — והמנהלה אישר אותם, ולא ישמש בכינוי או הגדר כאמור בוגוע לעבודתו המקצועית או לחצריו ולא יציג אותם על חצריו; ואולם רשאי הוא להשתמש בכינוי "דוקטור".

10. רופא מורשה לא יעסוק בכל מלאכה אחרת, מסחר או עסק מסחרי.

11. (א) רופא מורשה לא יפרנס, בעותנות או בכל דרך אחרת, שהוא עוסק רפואיה או למחייתו הוא קבוע הוודעה לעניין זה מהזמן לחדר עבודתו בצוරה וכחוכן שייקבעו.

(ב) שינוי רופא מורשה את מענו, רשאי הוא קבוע מחוץ לחדרי עבודתו הקודמים, במשך תקופה שלא תעלתה על שלושה חודשים, הוודעה על מען חדרי עבודתו החדשין, כפי שייקבע, ולהודיע בכתב על מענו החדש לאנשים שכבר ביקשו את עצתו הרפואיה.

12. בכפוף לאמור בסעיף 11, רופא מורשה —

(1) לא יפרנס, במישרין או בעקיפין, את עיסוקו, כדי לרכוש חולים או להציג לעצמו יתרון מקצועי;

(2) לא יזום ולא ירשה פרסומים המשבחים או מצינים את מימונותו, ידיעותיו, שירותיו או כשרוויותיו המקצועיים או המולולים בשל זולתו, ולא ישלים עם;

(3) לא יעסוק עם יוזם פרסומים כאמור ולא יעבד בשכilio;

(4) לא ינהל תעමולה לעצמו כדי להציג חולים, לא יעסוק בשם אף סוכן או חועמלן, לא יעסוק עם ולא יעבד בשכilio.

13. לא ימסור אדם לפרסום – ולא יפרסם אדם ולא יניח לפרסם בעיתון או בכתב עת אחר שבשליטהו – הודעה בדבר סגולותיו, יכולתו או כישרונו של פלוני העוסק ברפואה או המתחזה כמי שיכל או מוכן לעסוק ברפואה, כדי להסביר את תשומת לב הציבור לאותו פלוני או כדי להביע לו חוויה על הטיפול, והטיירות או המיוםנות המקצועית שהראה או על כל תפקיד מקצועי שמיילא.

14. פרסום מאמריהם או עבודותם שטיבם מדעי או מקצועי, בכתביהם עת מדעים או מקצועיים בלבד, לא יהיה עכירה לפי טעיפים 10 עד 13.

15. שום דבר האמור בפקודה זו לא יתריד לרופא מורשה לעסוק ברפואת שינויים שלא אגב טיפול רפואי.

16. רופא מורשה רשאי להזיך ולהשתמש בסמים ובתרופה הנוחוצים לטיפול בחולמים בחצרין או לשימוש חירום, אך לא ינק ולא יספק סמים או תרופות לחוליו לשימושם בנסיבות אלא לפי הוראות פקודת הרוקחים¹, והוא יהיה כפוף להוראות כל חיקוק בר-תקופת לעניין החזקה ושימוש בסמים או רעלים.

17. השר רשאי, לאחר התיעzoות בהסתדרות הרפואית בישראל, לקבוע בתיקנות תאריך מומחה לענפי הרפואה השונים ואת התנאים לאישור התארים, ולהיזיב מבקש תואר מומחה לעמוד בבחינות לפי תכנית, בדריכים ובמועדים שנקבעו.

פרסום מוחר

רופא מורשה
לא יעסוק
ברפואת שינויים

רשומות להחוויק
סמים ותרופות

חاري מומחה
בענפי הרפואה

בקשת רשיון
ונינתו

פרק ג': רישיון רופאים

18. (א) בקשה לרשותן לעסוק ברפואה תוגש למנתל.

(ב) היה המבקש בעל השכלה רפואית כאמור בסעיף 4 (ב) (1), ונוכח המנהל שנות-קיימו בו שאר התנאים שבסעיף 4 (א) – ניתן לו המנהל רשות.

(ג) היה המבקש בעל השכלה רפואית כאמור בסעיף 4 (ב) (2), ינהגו כך:

- (1) שוכנע המנהל כי נתקיימו במבקש התנאים שבסעיף 4 (א), ניתן לו רשותן, ואם היה סבור כי יש להתנות את מתן הרשותן בבחינות או בהתמחות, יעביר את הבקשה להחות דעתה של הוועדה המייעצת שהוקמה לפי סעיף 24;
- (2) לא שוכנע המנהל כי נתקיימו במבקש התנאים שבסעיף 4 (א), יעביר את הבקשה להחות דעתה של הוועדה המייעצת כאמור;

(3) שוכנעה הוועדה המייעצת כי נתקיימו במבקש התנאים שבסעיף 4 (א), תמליך על מתן רשותן; לא שוכנעה – אם בשל עובדות הנוגעות למבקש שנתבררו לה ואם בשל עובדות כאמור שלא נתבררו להchnerה דעתה – רשאי היא להמליץ על סירוב לבקשתה, או להמליץ על התביבת מתן הרשותן בעמידה בבחינות או בהתמחות;

(4) הבדיקות או ההתמחות יהיו כפי שיורה המנהל.

¹ חוקי א", כרך ב', פרק ק", עמ' 1102.

19. (א) עד להשלמת הנוהל למתן רשיון רשיי המנהל לתת היתר זמני לעסוק ברפואה לתקופה שאינה עולה על שנה, ורשיי הוא לעשות כן אף בכל מקרה שהוא צורך בכך.

(ב) המנהל רשאי, לפי שיקול דעתו, לחודש היתר זמני.

(ג) מי שיש לו היתר זמני יחוירנו למנגנון ביום פקיעת תקפו.

(ד) הוראות סעיפים 24 עד 29 ו-31 עד 40 לעניין רשיונות יהולו, בשינויים מהחובכים, גם על התרמים זמניים.

(ה) לעניין סעיפים 9, 41, 45 עד 47, 49, 50 ו-55 דין היתר זמני כדין רשיון.

20. המנהל רשאי בכל עת לדרש מרופא מורה שיציג לפניו, תוך זמן סביר שקבע, את בדיקת דיקלומתו הדיפלומה המעדיה על לימודיו ברפואה.

21. על אף האמור בסעיפים 3, 4 ו-19, רשאי השר לתת לרופא שינויים מורה רשיון לעסוק באנסטוזיה אם נקבעו בו תנאים אלה:

(1) הוא למד רפואת שינויים חמיש שנים אקדמיות לפחות באוניברסיטה או בבית ספר לרפואת שינויים, שהשר הכיר בהם לעניין פקודה זו, וקיבל דיפלומה שהשר הכיר בה לעניין פקודה זו;

(2) לאחר קבלת הדיפלומה ברפואת שינויים גמר בהצלחה, להנחתה דעתו של השר, חוק למודים של שנה אחת לפחות באנטזיותולוגיה, במוסד או בשיעורים מיוחדים שהכיר בהם השר.

22. מי שנינן לו רשיון לעסוק באנטזוזיה כאמור בסעיף 21 רשאי לעסוק באנטזוזיה במוסד רפואי או ביחידה רפואית שבשירותם נמצא מומחה באנטזיטולוגיה כפי שנקבע בתחום, בהתאם סוג אנטזוזיה שקבע לו המומחה; אולם רשאי הוא לעסוק גם בסוגי אנטזוזיה אחרים בפיקוחו האישי של המומחה.

23. בכפוף לאמור בסעיף 22 ולענין עיסוקו באנטזוזיה, דיינו של מי שנינן לו רשיון לעסוק באנטזוזיה כדין רופא מורה.

24. (א) לעניין מתן רשיונות לרופאים יקיים השר ועדת של שלושה (להלן – הוועדה המייעצת) שחבריה הם רופא בשירות משרד הבריאות ושני רופאים שלפחות אחד מהם הוא חבר של סגל ההוראה בבית ספר לרפואה בדרגת מרצה בכיר ומעלה; את שני הרופאים האלה ימנה השר מתוך רשימה שהגיעה לו הסתדרות הרפואית בישראל, ואם לא הגישה לו מohn חדשים מיום שקיבלה דרישת על כך – ימנה השר כפי שייראה לו.

(ב) השר ימנה את יו"ש ראש הוועדה מבין חברייה.

(ג) לכל חבר של הוועדה המייעצת ימנה השר מילאי מקום בדרך ובתנאים שמנתה את החבר.

(ד) השר יפרסם ברשומות הוועדה על מינוי חברי הוועדה ומילאי מקומם.

25. תקופת כהונתו של חבר הוועדה המייעצת, למעט היושב ראש, תהא שלוש שנים מיום מינויו והוא יכול להשתמן מחדש, ובכלד שלא יכהן יותר משלוש תקופות כהונה רצופות; חבר הוועדה שתקופת כהונתו חמה יוסיף לכהן עד למינוי חבר אחר במקום.

26. הוועדה המיעצתת תדרון בכל עניין עד סיוםו, בהרכבת שהחלה בו, אולם ממלא מקום של חבר הוועדה יבוא במקומו, לפי קביעות ישเบידריאש הוועדה –

- (1) אם התפטר החבר או נפטר או נפטר ממנו למלא תפקידו;
- (2) על פי בקשת חבר הוועדה שנפטר ממנו למלא תפקידו זמנית או לגבי מבקש פלוני.

27. תוקף החלטותיה של הוועדה המיעצתת לא ייפגע מחמת שנתקופה מקומו של חבר הוועדה או מחמת ליקוי במיונו או בהמשך כהונתו.

- (a) הוועדה המיעצתת תקבע את סדריeced עבודתה ככל שלא נקבעו בפקודה זו או בתקנות לפיה.
- (b) הוועדה המיעצתת תקבע את סדריuced עבודתה ככל שלא נקבעו בפקודה זו או בתקנות

28. (a) הוועדה המיעצתת רשאית להזמין מבקש רשותו להתייצב לפניה ולחזור אותו על לימודיו ברפואה ועיסוקיו בה.

(b) קיבלה הוועדה המיעצתת מידע על לימודי המבקש ברפואה ועיסוקיו בה שלא מן המבקש עצמו, תינתן לו הזדמנות נאותה להביא את טענותיו לגבי אותו מידע.

29. (a) הנפגע מטרוכם המנהל לחות לו רשותו לעסוק ברפואה רשייא לערעור על כך לפני בית המשפט העליון תוך שלושה חודשים שבו קיבל הוועדה על הסירוב.

(b) בקש אדם רשותו לעסוק ברפואה, ולא נתן לו המנהל רשותו תוך ששה חדשים מיום הבקשה, רשייא הוא לערעור על כך לפני בית המשפט העליון תוך שלושה חודשים שללאחר חום ששת החודשים האמורים.

(c) בערעור לפי סעיף זה רשאי בית המשפט העליון לחת הוראות בעניין כפי שיראה נכון, לרבות הוראות בדבר הוצאות הערעור, ואין אחריו החלטתו ולא כלום.

30. (a) לצורך בדיקת כשרו הנפשי או הגופני של מבקש רשותו לעסוק ברפואה או של רופא מורה, במקרים הקבועים בסעיפים 32 ו-33, ימנה המנהל ועדת של שלושה רופאים (להלן – ועדת רפואיים); המינוי יכול להיות כללי או למקרה מסוים; התעוררת שאלה של כושר נפשי, תהיה הוועדה מורכبة משלושה רופאים פסיכיאטרים.

- (b) לצורך בדיקה כאמור תהיה לוועדה רפואית סמכות –
 - (1) להזמין אדם לבוא לפניה ולהעיד או להציג דבר;
 - (2) להשיב עד להעיד בשבועה או בחן צדק בהתאם להוראות לעניין זה שבתקנות סדר הדין האזרחי, חשב"ג – 1963²;
 - (3) לבקש מבית משפט מהוויש בתחרות שיפוטו היא יושבת ליתן צו לפי סעיף 13 לפకודת הראות [גנותה חדש], תשל"א – 1971³;
 - (4) לפטוק דמי נסיעה ולינה ושכר בטלה לעדים שהוזמנו מכוח סעיף זה כמו לעד שהזומן להעיד בבית משפט.

קיים חוק

סדרי עבודה
הועדה

בדיקה

ערעור בשל
אי-ימון רשותו

ועדה רפואית

² ק"ת תשכ"ג, עמ' 1869.

³ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 18, עמ' 421.

(ג) דרשה ועודה רפואית מادرם להציג דבר וסירב לעשות כן, ללא ציודק המניח את דעת הוועדה, רשיי בית משפט מהווים שבתחום שיפוטו יושבת הוועדה לצוחה על פי בקשת המנהל או יושב ראש הוועדה לכפות את החלטות להוראות הוועדה בדרך שתיראה לו, לרבות מעצרו של הסרבן.

(ד) שר המשפטים יקבע סדרי דין לעניין ביצוע סעיף זה.

(ה) הוועדה תגיש למנהל את מציאותו ומסקנותיה המנומקים.

32. (א) היה למנהל חשש סביר כי מבקש רשותו לעסוק ברפואה סובל ממחלה מסכנתה, רשיי הוא לדרוש מה המבקש להתייצב לפני ועודה רפואית לשם בדיקה. בדיקה רפואית רשיון למבקש רשיון

(ב) סירב המבקש לדרישת המנהל, לא ניתן לו רשותן כל עוד לא התייצב ונבדק.

33. (א) ראה המנהל כי רופא מורשה סובל ממחלה מסכנתה, רשיי הוא לדרוש ממנו להתייצב לפני ועודה רפואית לשם בדיקה. בדיקה רפואית רשיון לכל רשיון

(ב) המועד להתייבות לא יקדם למועד שנקבע להגשת ערעור לפי סעיף 39, אלא אם נוכח המנהל כי מחמת סכנה דחופה לציבור יש להקדים את מועד הבדיקה הרופאית.

(ג) לא התייצב הרופא במועד ובמקום שנקבעו לפי סעיף קטן (א), רשיי המנהל להתלוות את רשותנו עד שייבדק.

(ד) המנהל רשאי לפرسم התליה כאמור בכל דרך שתראה לו ואין חובה לפרסם את הדבר ברשומות.

34. בטרם יחליט המנהל, לפי סעיפים 32 או 33, הכל לפי העניין, לדרוש מادرם המבקש רשותו לעסוק ברפואה או שהוא רופא מורשה שיתיצב לפני ועודה רפואית לפי סעיף 31 לשם בדיקה, רשיי המנהל – קבלת ראיות

(1) אם יש לו יסוד להניח כי מידע העשויל להציג על מצב בריאותו של אותו אדם נמצא בידו של מוסד רפואי או רפואי שטיפלו בו, לדרוש מהם שיסמרו לו את המידע;

(2) אם יש לו יסוד להניח כי מסמך העשויל להציג על מצב בריאותו של אותו אדם נמצא בידי אדם אחר, לדרוש ממנו שימסור לו את המסמן;

ומי שנדרש למסור מידע או מסמך לפי סעיף זה חייב לקיים את הדרישת.

35. (א) נוכח המנהל כי מחלת מסכנת של רופא מורשה גורמת לסכנה כה דחופה לציבור שאין לחכotta לסיום ההליכים בוועדה הרפואית או בערעור לפי סעיף 39, רשיי המנהל להתלוות רשותנו של אותו רופא עד להחלטה הסופית לפי סעיף 37, אך לא יותר מאשר שלושה חדשים ובתנאי שהעכבר את העניין לטיפולה של הוועדה הרפואית סמוך למתן החלטתו.

(ב) לא סיימה הוועדה הרפואית את ההליכים עד תום תקופת ההתליה, רשיי המנהל בהסתמכת הוועדה להתלוות את הרשיון לשלווה חדשים נוספים.

(ג) לא הסתיימו ההליכים עד תום תקופת השניה כאמור, רשיי המנהל בהסתמכת הוועדה, אם דחיפות ההתליה עומדת בעינה, להתלוות את הרשיון לשלווה חדשים נוספים.

36. מי שהגיעה אליו על פי הוראות סעיפים 31 או 34, יдиעה בדבר מחלת, חייב לשמרה בסוד ולא לגלותה אלא במידה שיש בכך צורך לשם ביצוע הוראות הסעיפים האמורים, או אם הורשה לכך מאות בית המשפט, או מכוח חובה לענות על שאלות שהציג לו מי שהוסמך לעורך חקירה על ביצוע עבירות.

ביצוע החלטת
וועדה רפואית

37. קבעה ועדת רפואית כי מבקש רשותין או רופא מורשה אינו מסוגל לעסוק ברפואה, לחולוטין או זמנית, מלחמת מחלת מסכנת, או כי הוא מסוגל לעסוק ברפואה בהgelות או בתנאים מסוימים, יסרב המנהל לתת לו רשותין, או יבטל את הרשותין או תילא אותו, הכל לפי העניין, או יתן לו רשותין מיוחד בכפוף להוראות פקדוה זו ולפי המלצות הוועדה הרפואית.

מינוי של רשותין
מיוחד

38. רשותין מיוחד שנינתן כאמור בסעיף 37 דינו, לגבי חומר העיסוק שנקבע בו, כדי רשותין לעסוק ברפואה; אולם מי שקיבל רשותין מיוחד כאמור לא יעסוק ברפואה אלא בפיקוחו של רופא מורשה.

ערעור לבנייה
המשפט העליון

39. (א) המבקש רשותין לעסוק ברפואה או רופא מורשה הרואים עצם נפגעים מדרישת המנהל להתיצב לפניו ועדת רפואית, וכל אדם הרואה עצמו נפגע מ絲ירבו של המנהל לתת רשותין, או מכיטול הרשותין או מהתלייתו או מתן רשותין מיוחד כאמור בסעיפים 31 עד 37, רשאים לעורר על כן לפניו בית המשפט העליון תוך שלושים יום מהיום שבו נמסרה להם הودעה על דרישת המנהל או החלטתו.

ערעור איינו מעכבות
ההחלטה

(ב) על עילה לעורר כאמור בסעיף קטן (א) לא יהול סעיף 30.

40. החלטת המנהל לבטל רשותין או להתלוין או ליתן רשותין מיוחד תיכנס לתקפה מיד, ולא יהיה בהגשת ערעור על החלטה כדי לעכב את ביצועה, אלא אם הורה בית המשפט העליון הוראה אחרת.

סמכויות השר

41. ראה השר, על יסוד קובלנה של המנהל או של אדם שנפגע, כי רופא מורשה עשה אחת מלאה, רשאי הוראה, בצו החומר בידו, לבטל את הרשותין של הרופא או להוראות שהרשווין יותלה לתקופה שקבע בצו, או לחתם לרופא נזיפה או התראת:

- (1) נהג בדרך שאינה הולמת רופא מורשה;
- (2) השיג את רשותונו במציג-ושאו;
- (3) גילה חוטר יכולות או רשלנות חמורה במילוי תפקידיו כרופא מורשה;
- (4) התמיד להפר הוראות פקדוה זו;
- (5) הורשע בעבירה פלילית שלא לפני פקדוה זו;
- (6) סירב ללא סיבה סבירה להציג לפני המנהל את הדיפלומה לאחר שנדרש לכך לפי סעיף 20.

ועורה למי שאינו
רופא מורשה

42. רופא מורשה העוזר למי שאינו רופא מורשה, במתן הרדמה או בדרך אחרת, לטפל באדם, להשgia עלייו או לנתחו, והעןין דורש שיקול דעת או מיזוגנות מקצועים של רופא, יראוו כמו שנהגו בדרך שאינה הולמת רופא מורשה.

43. רופא מורה אשר בمزיד או בראשנות חתום או נתן, בתוקף מקצעוו, אישור, דין-מן מעודה כוחה והשכון, הודה או העודה צויא באלה, והוא כוותה, מיטה או בלתי הוגנת, יראחו כמו שנג בדרכ שaina הולמת רופא מורה.

44. (א) לא ניתן צו לפט סעיף 41 אלא אם ניתנה לרופא הזדמנות להגיש הגנתו בכתב ולטעון טענותיו לפני ועדת שחכירה הם המנהל ואנשיים אחרים שמיינה, השר וביהם נציג הייעץ המשפטי למשלה.

(ב) יראו כמתן הזדמנות לרופא להתגונן לפני סעיף קטן (א), אם שלושים יום לפחות לפני שניתן הצו הומצא לו אישית, או הונחה בשביילו לפני מענו הידוע לאחזרונה או נשלה אליו לפני מענו זה בדוואר רשום, הודה על כוונה ליתן צו לפט סעיף 41.

(ג) לעומת כאמור בסעיף קטן (א) יהיו הסמכויות הנתונות לו עדת רפואית לפי סעיף 31 (ב), ועלענן זה יהיה בית המשפט המחויזי רשאי ליתן צו כאמור בסעיף 31 (א) לפי בקשת המנהל או יוושב ראש הוועדה.

(ד) שר המשפטים יקבע סדרי דין לעניין ביצוע סעיף קטן (א).

(ה) הוועדה תגיש דין וחוון בכתב לשר הבריאות.

45. נוכח המנהל כי נפטר רופא מורה, או שוב אינו רשאי לשפט ישיבת קבע בישראל, לדבל רשיון רשיון המנהל, בצו חתום בידו, לדבל רשיון שניתן לרופא לפני פקודה זו.

46. רשיון שניתן עלייו צו ביטול או התליה ימסרנו בעל הרשיון, ואם נפטר — נציגו החומרת רשיון האישី החזקי, למנהל.

47. (א) הנגע מצו לפט סעיפים 41 או 45 רשאי לערער עליו לפני בית המשפט ערעור העליון תוך שלושה חדשים מהיום שקיבל הודה על מתן הצו.

(ב) בערעור לפט סעיף זה רשאי בית המשפט העליון לחתם הוראות בעוני כפי שיראה לנכון, לרבות הוראות בדבר הוצאות הערעור, ואין אחורי החלטתו ולא כלום.

פרק ה': עבירות, שפיטה ועונשין

48. העובר על הוראות סעיף 3, דין — מאסר שנה אחת או קנס 10,000 לירות. דין המתוחה כרופא

49. העובר על הוראות סעיפים 5 או 9, או משתמש בתואר מומחה לענף רפואי פלוני או בתואר דומה לו עד כדי להטעות, והוא אינו רופא מורה, דין — מאסר שלושה חודשים.

50. המשיג או מנסה להשיג לו או לוזלותו רשיון לעסוק ברפואה או אישור תואר מומחה לפני פקודה זו, על ידי מגן או הצהרה שכובץ או שבמרמה, בין בכתב ובין בעלפה, אשר הציג או הצהיר אותו או גרם להם, דין — מאסר שלוש שנים, והוא הדין למי שטייע לו.

51. רופא מורה המעסיק אותה, חוכש או עוזר שלא בהתאם לסעיף 7, דין — קנס העתקת טוריות 2,000 לירות.

הפרעה לבקרה

52. המונע או מפיער פקיד מוסמך מהיכנס או לבדוק את מקום עבודתו של רופא מורשה או כל מקום שלפני החשד הוא מקום עבודה כאמור, דינו – קנס 2,000 לירות.

העסקה שלא כדין
ברפואה

53. המעסיק בפועלה שהוא עיסוק ברפואה את מי שאינו רופא מורשה ושאין טעיפים או 59 חלים עליו, דינו – מסר שנה אחת או קנס 10,000 לירות.

ענירות אחרות

54. המפר כל הוראה של פקודה זו שלא נקבע לה עונש אחר, דינו – קנס 2,000 לירות.

סמכויות אנכ

55. בית המשפט המרשייך אדם על עבירה לפי פקודה זו רשאי, בנוסף להטלת עונש –

(1) להמליץ על ביטול או התליה של רשיונו לעסוק ברפואה;

(2) לצוות על חילוט החפצים שנעבירה בהם העבירה שבה הורשע.

הורשה על הרשות
רופא

56. (א) הורשע רופא מורשה בכל עבירה שהיא, יודיע רשם בית המשפט על כך מיד למנהלו ויעביר אליו העתק של כתוב האישום והעתק של הכרעת הדין וגזר הדין, כשהם מאומתים בידו.

(ב) בכית משפט שאין בו רשם – תחול הוראת סעיף קטן (א) על השופט.

(ג) שר המשפטים רשאי לחת הוראות בדבר פטור מתחולת סעיף זה.

滿לאי תפקיד
של רופא

57. כל פקיד של משרד הבריאות הנדרש לעסוק ברפואה כדי לבצע חפקודו, וכל רופא אניתה, תהיה להם במילוי תפקידם כל זכות אשר לרופאים מורשים.

בקורת

58. המנהל או רופא לשכת בריאות שבתחומה נמצא, או יש חשד שנמצא, מקום עבודתו של רופא מורשה, רשאי בכל שעה סבירה להיכנס ולבדוק את המקום.

פטור

59. (א) המנהל רשאי לפטור מהוראה של פקודה זו את המנוויים להלן:

(1) המועסקים כאחים או כאחיו או כעוזרים שהמנהל קבוע והסמכים לאבחן ולרפוא במצבים כפי שהורה או שהתריר, במרפאות או בסוגי מרפאות או בכתי חולמים או בסוגי בתים חולמים של משרד הבריאות או של מוסד שאישר המנהל;

(2) מי שהמנהל אישר שהם תלמידי רופאה;

(3) רופא מדינת חזק שבא לישראל כדי לבצע ניתוח מסוימים או לשם התיעצנות רפואית מסוימת.

(ב) המנהל הכללי של משרד הבריאות יקבע בתקנות את הנסיבות הדרושים לבצע פעולות כאמור בסעיף קטן (א) (1); על יסוד תקנות אלה רשאי מנהל מרפאה או בית חולמים להשרות בעלי כשירות נקבע בתקנות לבצע פעולות כאמור.

(ג) סעיף קטן (ב) לא יהיה לגבי נסיבות שיש בהן פיקוח נפש ושבהן הרשה המנהל הכללי לבצע פעולה כאמור בסעיף קטן (א) (1).

(ד) אם המנהל הכללי אינו רופא מורה, יהיה תקנות לפי סעיף קטן (ב) וממן רשות לפि סעיף קטן (ג) טעונים החיעצחות עם יו"ש ראש המועצה המדעית של ההסתדרות הרפואית בישראל, ובהעדרה – עם מי שלדעתו השר מלא את תפקידיה.

60. כל מי שניתן לו לפי פקודה זו רשיון או היתר זמני לעסוק ברפואה, או חדש היתרו הזמני, או בוטל או הותלה רשיונו או היתרו הזמני, יפורסם שמו ומענו ברשומות.

61. (א) באישור השר רשאי המנהל להתקין תקנות לעניין –

(1) קביעת הנהול והטפסים –

(א) לבקשת רשיונות והיתרים לפי פקודה זו ולנתיניהם;

(ב) להודעה על מעוניהם של רופאים מורים;

(ג) בדבר שינוי שם של רופאים מורים;

(ד) בדבר רשיונות והיתרים שאבדו, החלפתם ותשלום אגרות בשל כך;

(2) הסדרת השימוש בשם שבו ישמש רופא מורה בעיסוקו המקצועי
ובהתכתבות עם משרד הבריאות;

(3) קביעת האוניברסיטאות, בתיהם הספר והפקולטות לרפואה והדיפלומות המוכרים לעניין פקודה זו;

(4) קביעת הסמי והתרופות שראשי רופא מורה להחזיקם בחizerio, כמווו
תיהם ודרכן שמירתם;

(5) הרדמה, תחת פיקוח רפואי, בידי מי שאינו רופא מורה;

(6) הצורה והתוכן של הודעה שמותר לרופא מורה לקבוע מחוץ לחדר
עבדתו;

(7) הצורה והתוכן של תעודה שרופא מורה חייב או רשאי לחתה בתקוף
מקצעו;

(8) הביצוע הייעיל של מטרות פקודה זו והוראותיה דרך כלל.

(ב) המפר הוראה של תקנות שהותקנו לפי סעיף קטן (א), ולא נקבע בהן עונש אחר לאוותה עבריה, דינו – קנס 1,000 לירות.

62. (א) השר רשאי לקבוע, בצו באישור ועדת השירותים הציבוריים של הכנסת, אגרות بعد רשיון או היתר זמני לעסוק ברפואה שיישלמו עם נתיניהם ועם חידושו של היתר זמני.

(ב) ניתן לאדם רשיון כאמור, ובתגובה לפניו כן היה לו היתר זמני או היתרים זמינים רצופים, ינכו מאגרת הרשות האגרות שיישלמו بعد ההיתרים הזמינים.

(ג) השר רשאי, בהחלטה עם שר האוצר, לקבוע אגרות בהינה לבחינות' לפי סעיף 17.

תים י' צווק
שר המשפטים

לוח השוואות

המספר החדיש	המספר הקיים הקודם	המספר החדיש	המספר הקיים הקודם
(ג) 19,46	(5) 9	השפט	1
47	(6) 9	1	2
16	10	3	3
5	(1) 11	21	א3
(ג) 19,9	(2) 11	22	ב3
17	א11	23	כ3
8	12	2	4
7	(1) 13	4	(2),(1) 5
42	(2) 13	18	(א2) — (א2) 5
10	(1) 14	(ג) — (ג) 19	(4) 5
11	(2) 14	24	א5
12	(3) 14	25	ב5
13	(4) 14	26	כ5
14	(5) 14	27	ט5
15	15	28	ה5
58	16	29	ו5
43	17	31	ז5
59	(4) — (1) 18	32	ח5
57	(5) 18	33	ט5
6	א18	34	י5
60	19	35	א5
48	(1) 20	36	כ5
49	(2) 20	37	ג5
(ג) 19,50	(3) 20	38	ד5
51	(4) 20	39	(א) (א) ט5
52	(5) 20	40	(ג) ט5
54	(6) 20	(ג) 19	אט5
53	(א6) 20	30	8
(ג) 19,55	(7) 20	20	א8
56	21	(ג) 19,41	(1) 9
61	22	(ג) 44	טנאי (1) 9
62	א22	(ג) 44	(2) 9
מושמט	23	(ג) 44	(3) 9
		(ג) 19,45	(4) 9